

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/736/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

244/2013. (VIII. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2012. szeptember 1-jén előterjesztett **panasza alapján** indult eljárást a 2013. augusztus 28-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor. A Testület – figyelemmel a panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására – az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2012. szeptember 1-jén, postai úton, a Testület panaszbejelentő formanyomtatványán juttatta el beadványát.

A panaszos a nyomtatványon jelezte, hogy tiltakozik panaszának az eljárást foganatosító rendőri szervhez való áttétele ellen.

2012. augusztus 22-én lövöldözés történt. A panaszos és társai rendőrt hívtak, akik meglátásuk szerint nem jártak el megfelelően. A panaszos szerint ez abban nyilvánult meg, hogy a tettest nem vitték el kihallgatásra, mert állításuk szerint „nem volt rá kapacitásuk”. A tettest végül állítólag élettársa vitte be a S. település Rendőrkapitányságra. A rendőrök a helyszínt sem biztosították, a töltényhüvelyeket a panaszos baráti társaságának tagjai segítettek megkeresni és összeszedni, a három kiskorú gyermekhez pedig, akik végignézték a lövöldözést, nem hívtak mentőt. Sőt még a lövöldöző tett a panaszos és barátai ellen csoportos

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

garázdaság miatt feljelentést. A panaszos előadta, hogy rendelkezésére áll látlet a sérüléseiről, illetve tanúk is alá tudják támasztani, hogy ok nélkül lőttek rájuk.

2)a) A Testület 2012. szeptember 17-én panaszának kiegészítésére hívta fel a panaszost. A felhívásra a panaszos 2012. szeptember 25-én válaszolt. A panaszos válaszelevelében előadta, a kormányhivatalban szerzett tudomás a Testületről, ott kapták a formanyomtatványt is, ezért mulasztotta el a határidőt. A panaszos előadta továbbá, hogy az események során nem volt jelen olyan kiskorú személy, akinek a képviselőtében törvényes képviselőként eljárhatna. Az események során megsérült, amit jelzett is a rendőröknek. (Fájt a szeme, mert a lövéskor a hüvely, vagy a láng, vagy valami más megsértette a szemét.) Másnap reggelre csúnyább lett a szeme, ezért orvoshoz fordult.

A rendőrségen P. A. tett bejelentést – mobiltelefonon keresztül – 2013. augusztus 22-én. Először négy egyenruhás rendőr érkezett a helyszínre két gépkocsival, majd később még két személy érkezett a helyszínre egy zöld színű terepjáróval. Először a lövöldözőhöz mentek, majd kb. 40 perc elteltével mentek a panaszoshoz, és kikérdezték az eseményekről, azonban semmilyen felvilágosítást nem kapott a jogi lehetőségeiről, sem a Testülethez fordulás lehetőségéről. A panaszos gyermekkorá óta ismeri a lövöldözőt, aki már a rendőrök kiérkezését megelőzően elhagyta a helyszínt, így a rendőrök ott meg se tudták hallgatni.

A panaszos 2012. augusztus 26-án tett feljelentést a S. település Rendőrkapitányságon, a portán adta le. Megjegyzi, hogy erre a mai napig nem kapott rá érdemi választ. Ezt követően 2012. szeptember 17-én magánindítványt adott be a rendőrségen, ahol kérte, hogy a másodpéldányt lepecsételve és aláírva vegyék át az eredeti iratot. A panaszos csatolta a leveléhez a feljelentés és a magánindítvány, illetve a látlet másolatát.

b) A „Magánindítvány” elnevezésű irat rögzíti, hogy a panaszos magánindítvánnyal kíván élni J. T. (lövöldöző) ellen könnyű testi sértés vétsége miatt, és kérte az ügy kivizsgálását.

c) A „Feljelentés” elnevezésű iratban a panaszos előadta, hogy 2012. augusztus 22-én az édesanyja háza előtt a barátaival és a gyerekeikkel beszélgettek, amikor kb. 20 óra körül odament hozzájuk P. I és a polgármester (P. B.), valamint a polgármester élettársa, J. T.. A beszélgetés során J. T. elkezdett lövöldözni a társaság tagjaira. A panaszos látletet vetetett fel a sérüléséről. A panaszos kérte az ügy kivizsgálását.

d) A 2012. augusztus 24-én kiállított ambuláns lap rögzíti, hogy a panaszos bal felső szemhéj közepén a szemhéjszél mentén kis haematoma. Kissé hyperaemiásabb kötőhártya, a corneánál paracentralisan temporalisan apró subepitheatális homály, felette az epitel ép, egyébként a szaruhártya tiszta.

e) Orvosi látlet és vélemény elnevezésű irat szerint a 2012. augusztus 22-én 9 óra körül kb. 1 m távolságból gázpisztollyal szemén lőtték. Bal szemére homályosan lát, a szeme fáj. Idegrendszeri állapotként az irat rögzíti, hogy a pupillák kerek, egyenlő, fényre jól reagálnak, szemmozgások szabadok, idegrendszer normális, a felháborító események miatt kicsit igazgatott. Kóros reflex nem észlelhető. Alkoholos állapot nem észlelhető. A bal felső szemhéján a szempilla fölött közepén 5x12 mm-es bőrpír, közepén kb. 2x2 mm-es fehér elődomborodás, a külső szemzugán 1x1 cm-es bőralatti lila bevérzés. Erezett kötőhártya. A háziorvos véleményként rögzítette, hogy szemészeti szakvélemény nélkül nem tudja megállapítani a gyógytartamot, ezért szemészeti szakrendelésre irányította a panaszost.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A S. település Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatása szerint a panaszossal szemben igazoltatásra került sor, illetve felvilágosították jogairól, és alkoholszondás vizsgálatnak vetették alá. J. T.-t a helyszínen szintén igazoltatták, felvilágosították jogairól, illetve vele szemben szabálysértési feljelentést tettek, és az elkövetés eszközét lefoglalták.

A helyszínre két szolgálati gépjárművel négy járőr (Sz. A. r. tőrm., P. A. r. őrm., S. P. r. zls., A. B. r. őrm.) érkezett. Tekintettel arra, hogy a bejelentésből nem lehetett megállapítani, hogy történt-e löfegyverhasználat a helyszínen, egy időben érkeztek meg a helyszínre irányított egységek. Az intézkedést S. P. r. zászlós járőrvezető kezdte meg. Később még a helyszínre érkezett két fő (V. B. r. főrm. és P. G. r. tzls.) a bűnügyi helyszínelés lefolytatása végett.

Az intézkedés napján 19 óra 49 perckor érkezett lakossági bejelentés a S. település Rendőrkapitányság ügyeletére, azzal a tartalommal, hogy az utcán lövöldöznek. Az intézkedés a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntett megalapozott gyanúja miatt kezdődött meg. A helyszínre érkező rendőröknek a helyszínen tartózkodó kb. 10-15 fős baráti társaság elmondta, hogy a „lövöldöző” a település polgármesterének élettársa, J. T., aki a cselekményt követően a lakóhelyére távozott. Tekintettel arra, hogy a bejelentésben szereplő fegyverről a továbbiakban sem lehetett megállapítani, hogy löfegyver-e, a r. zászlós járőrvezető utasítására a járőrök a feltételezett elkövető lakóhelyéhez vonultak. Miután megállapítást nyert, hogy J. T. a cselekmény során gázriasztó fegyverét használta, a járőrpár a polgármester, élettársa, valamint a polgármester apjának elszámoltatását, és az engedély nélkül tartott gázriasztó fegyver lefoglalását hajtotta végre.

A másik járőrpár a másik fél elszámoltatása, valamint a helyszín biztosítása iránt intézkedett.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint a rendőrök egyáltalán nem kérték arra a jelenlevőket, hogy segítsenek a töltényhüvelyeket felkutatni. A szemtanúkat egyedül arra kérték, hogy mutassák meg, J. T. a cselekmény elkövetése során merre mozgott a helyszínen. Ennek a tárgyi bizonyítékok (a töltényhüvelyek) helyének meghatározása szempontjából volt jelentősége. A töltényhüvelyek felkutatását a helyszínen tartózkodó rendőrök hajtották végre. Az intézkedés alá vont személyek az általuk észrevett löszerek vélt helyét szóban jelezték, a járőrvezető felszólítására azonban azokhoz nem nyúltak, azok helyzetének megjelölését a rendőrök végezték.

A sérüléseket oly módon ellenőrizték, hogy a járőrvezető a helyszínen tartózkodókat szóban nyilatkoztatta, keletkezett-e sérülésük, illetve ezzel kapcsolatban kívánnak-e orvosi ellátásban részesülni. A feltett kérdésekre egy személy válaszolta azt, hogy a durranások hatására sípol a füle, orvosi ellátást azonban nem igényelt.

A polgármester édesapja jelezte, hogy a panaszostól kapott ütés következtében jobb szeme feldagadt, elkékült, az orvosi ellátásra vonatkozóan feltett kérdésre azonban kijelentette, hogy saját lábán kíván az ügyeletre menni és ott megvizsgáltatni sérülését. Személyi sérülést a

helyszínen tartózkodó felek közül csak rajta lehetett észlelni. A rendőrök tehát segítségnyújtási kötelezettségüknek úgy tettek eleget, hogy a sérülésekről tájékozódtak, majd a sérülésre panaszkodók figyelmét felhívták, hogy kérésükre az OMSZ dolgozóit hívják a helyszínre, ezt azonban a helyszínen tartózkodók közül senki sem kérte. A kapitányságvezető tájékoztatása arra is kitért, hogy a helyszínen a panaszosnak sem volt látható sérülése, és ezt saját maga is megerősítette nyilatkozatával.

J. T.-vel szemben a rendőrkapitányság szabálysértési feljelentést tett, mely alapján a S. település Rendőrkapitányság szabálysértési hatósága eljárást indított, amelyben időközben határozat is született. A rendőrkapitányság információi szerint P. I.-t a helyszínen hárman bántalmazták – a bántalmazásban a panaszos is részt vett. A bántalmazásnak J. T. vetett véget oly módon, hogy a nála lévő – egyébként engedély nélkül tartott – 9 mm-es Jackal Dual típusú gáz- riasztó fegyverrel több alkalommal figyelmeztetés céljából a levegőbe lőtt. A rendőrségre J. T. az élettársával együtt saját gépkocsival érkezett, mivel ő elsődlegesen nem volt gyanúsított. Tekintettel arra, hogy a rendőrség helyszínre érkezésekor a szabálysértés elkövetése nem volt folyamatban, a rendőrökkel együttműködő volt, riasztófegyverét a rendőri felszólításra önként átadta, előállítása a továbbiakban nem volt indokolt. J. T.-vel szemben a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 33. § (2) bekezdésének f) pontjában foglalt előállítási ok már nem állt fenn, így előállítására a rendőri intézkedés alatt már nem is volt törvényes lehetőség. A rendőrök olyat, miszerint „nem áll rendelkezésre elegendő szolgálati gépjármű”, a helyszínen biztosan nem mondtak.

A kapitányságvezető álláspontja szerint az intézkedés során nem merült fel elfogultság, a részrehajlás-mentesség követelményét maradéktalanul betartották. Az elsődleges intézkedés során három személlyel szemben merült fel bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja (K. Zs., N. N., valamint a panaszos), egy személlyel szemben pedig szabálysértés elkövetésének gyanúja (J. T.). A rendőrök a szükséges és indokolt intézkedéseket valamennyi személy vonatkozásában megtették.

P. A. gyermeke a rendőri egységek megérkezése előtt 1 db lőszerhüvelyt tett el édesanyja nyilatkozata szerint. A lőszerhüvelyt a gyermek nem adta át a rendőröknek, mert valahol elejtette. A tárgyi bizonyítékot később a gyermek bevonásával találták meg az ingatlan autóbemjárójától kb. 3 méterre, ezt követően pedig a bűnügyi technikus bűnjelként rögzítette.

P. A. gyermekei az intézkedés kezdetekor már nem is voltak a helyszínen, csak később vonták be a gyermeket a bizonyítási eszköz beszerzése érdekében, amikor kiderült, hogy egy lőszerhüvelyt elvitt. P. A. kijelentette, hogy J. T. ellen a gázriasztó fegyver használata miatt feljelentést kíván tenni. Ezzel kapcsolatban a rendőrök őt tájékoztatták, hogy J. T. cselekménye hivatalból üldözendő, azzal kapcsolatban a hatóság hivatalból köteles eljárni, így ellene a szabálysértési feljelentést hivatalból megteszik. A kapitányságvezető tájékoztatása szerint valóban elhangzott, hogy feljelentés megtételére később, a nyomozók jelenlétében lesz majd lehetőség, azonban nem olyan kontextusban, amelyben a panaszos azt említette. A rendőrök tájékoztatták a társaság tagjait, hogy amennyiben bárkinek azonnal nem észlelhető sérülése keletkezett, 30 nap áll lehetőségükre szakorvosi vélemény beszerzésére, majd az alapján feljelentés megtételére. A tájékoztatást az egybegyűltek arra való tekintettel kapták, hogy egyikük jelezte: számára pszichikai sérülést okozott a cselekmény elszenvedése. A helyszínen intézkedő rendőrök a magánindítvány előterjesztésének lehetőségéről is tájékoztatták az érintetteket, melynek köszönhetően többen úgy nyilatkoztak, hogy zaklatás, becsületsértés és más magánindítványra üldözendő bűncselekmények miatt magánindítványt

terjesztenek elő. A kapitányságvezető álláspontja szerint ez azt bizonyítja, hogy a panaszos hamisan állította, hogy a rendőrök kizárólag annyit közöltek volna velük, hogy majd a nyomozók jelenlétében lesz majd lehetőség a feljelentések megtételére.

A panaszossal szemben az elsődleges intézkedés során igazoltatást, valamint LION SD400-as alkoholszonda általi szeszes ital fogyasztás-ellenőrzést fogantatosítottak, ugyanis amennyiben ilyen szer hatása alatt állt, akkor a Be. rendelkezései szerint nem várható tőle helyes vallomás. Az alkoholszonda 0,97 mg/l értéket mutatott (azaz az iü. orvosi gyakorlat szerint közepes-súlyos alkoholos befolyásoltság határán mozgó értéket), erre tekintettel a panaszos előállításától és kihallgatásától K. T. r. zls BHSZ parancsnokkal egyeztetve eltekintettek a rendőrök, mivel a panaszos nem volt kihallgatható állapotban.

Mivel a panaszos nyilatkozata szerint – valamint szemmel látható – sérülése nem keletkezett, ezért számára a rendőrök azt a tájékoztatást adták, hogy az elkövetett cselekményekben a hatóság hivatalból indít eljárást, és ennek során fogják majd kihallgatni. A panaszost a helyszínen is meghallgatták a rendőrök. A panaszos a sérülésre vonatkozó rendőri kérdésre úgy felelt, hogy nem szerzett sérülést, mert megelőzte P. I. felemelkedő kezét és ő ütött először. A jelenlévőket tájékoztatták arról, hogy a rendőri intézkedés ellen panasszal élhetnek, amelyet vagy a H. települési Rendőrőrsön a közvetlen parancsnokuknál, vagy a S. település Rendőrkapitányságon a panaszfelvevőnél, a hivatalvezetőnél, vagy a rendőrkapitánynál tejeszthetnek elő.

Az eseményeket a kapitányságvezető akként adta elő, hogy 2012. augusztus 22-én 19 óra 49 perckor lakossági bejelentés érkezett a S. település Rendőrkapitányság ügyeletére, amely szerint „lövöldöznek”. A bejelentésre a H. települési Rendőrőrs munkatársai vonultak a helyszínre. A helyszínen beszerzett adatokból kitűnt, hogy a történetek napján 20 óra 00 perc körüli időben korábbi személyes jellegű nézeteltérésük tisztázása céljából a panaszos hívta otthonába P. I.-t, aki lánya (a polgármester), és lánya élettársa társaságában jelent meg az ingatlanánál. A rendelkezésre álló információk szerint a panaszos minden előzmény nélkül bántalmazni kezdte háza előtt P. I.-t, melynek során arcon ütötte, földre rántotta. A bántalmazásba bekapcsolódott a társaságában lévő N. N. és K. Zs. is. A bántalmazásnak végül a jelenlévő J. T. vetett véget oly módon, hogy a nála található, engedély nélkül tartott 9 mm-es gáz-, riasztófegyverrel több alkalommal figyelmeztetés céljából a levegőbe lőtt. P. I. bántalmazása a riasztólövések leadásával megszakadt, P. B. és élettársa a helyszínt futva elhagyták, míg P. I. gépkocsival távozott, majd távolabb a kocsiba felvette a többieket és otthonába hajtott.

Az elsődleges rendőri intézkedések során adat merült fel arra vonatkozóan, hogy a történetek után a panaszos ittas állapotban személygépkocsiba ült és megpróbálta a helyszínről távozó P. B.-t és élettársát az útról leszorítani.

A beszerzett adatok alapján a panaszossal, N. N.-nel, és K. Zs.-vel szemben a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett garázdaság büntetnének megalapozott gyanúja miatt. Ezen kívül a panaszossal szemben a Btk. 186. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő közúti veszélyeztetés büntetett, illetve a Btk. 188. § (1) bekezdésébe ütköző ittas járművezetés vétsége megalapozott gyanúja miatt is indult büntetőeljárás, amelyet elkülönítettek. J. I.-vel szemben pedig lőfegyverrel kapcsolatos szabálysértés elkövetésének gyanúja miatt indult szabálysértési eljárás. A J. T.-vel szemben megindult szabálysértési ügyben a S. település Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatósága

2012. szeptember 19-én hozott határozatot, melyben J. T.-t „Lőfegyverrel kapcsolatos szabálysértés” elkövetése miatt 30.000 forintos pénzbírsággal sújtotta, és egyidejűleg a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 18. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a gáz-riasztó fegyvert, valamint a hozzá tartozó 6 db töltényhüvely elkobzását rendelte el. A Testület megkeresésére készült válaszlevél megfogalmazásakor a határozat még nem volt jogerős.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint az első bejelentést 19 óra 49 perckor a polgármester tette. A Testület részére megküldött tájékoztatásában továbbá arra is kitért, hogy mivel P. B., Cs. település polgármestere érintett volt a cselekmény elkövetésében, a helyi Polgármesteri Hivatal és a S. település Rendőrkapitányság között fennálló napi munkakapcsolatra való tekintettel a rendőrkapitányság vezetője kizárási kérelemmel fordult a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjéhez, melyben kérte, hogy a főkapitány a S. települési Rendőrkapitányságot a nyomozás lefolytatásából a Be. 38. § (1) bekezdés d) pontja értelmében zárja ki, és annak lefolytatásával más nyomozó hatóságot bízjon meg. A Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője 2012. szeptember 7-én kelt határozatával a S. települési Rendőrkapitányság vezetője kérelmének helyt adott és az eljárás lefolytatására a Sz. települési Rendőrkapitányságot jelölte ki.

2) 2012. augusztus 22-én az intézkedést foganatosító rendőrök (S. P. r. zls., A. B. r. őrm.) jelentést készítettek a helyszínen tapasztaltakról. A jelentés szerint a panaszossal és két társával szemben eljárás indult, mivel egy előzetesen kiprovokált szóváltást követően tetteleg bántalmazták P. I.-t, valamint szóban megfenyegették a község polgármesterét azzal, hogy „kitaposák a belét”.

A rendőrök a helyszínen felvilágosítást kértek az erősen ittas állapotban lévő panaszostól, aki elmondta, hogy előző nap telefonon felhívta P. I., aki közölte vele, hogy hamarosan hazaérkezik a külföldi munkájából és akkor „a faszára húzza őt és N. N.-t is, mert a lányával „csúnyán” beszéltek. Aznap a panaszos a baráti társaságával az édesanyjánál tartózkodott, amikor P. I. ismét felhívta, hogy átmegy hozzá beszélgetni. Amikor P. I., a lánya (a polgármester) és annak élettársa kíséretében a ház elé érkezett, beszélgetni kezdtek. A beszélgetés során P. I. támadólag emelte fel a kezét, amire a panaszos egy alkalommal megütötte az arcának jobb felét ököllel, ezt követően pedig a földre kerültek, és dulakodni kezdtek. Ekkor J. T. több célzott lövést adott le a nála lévő fegyvernek látszó tárggyal az ő és az ott tartózkodók irányába, majd mindhárman távoztak a lakásuk irányába. A panaszost, nyilatkoztatását követően alkoholszondás vizsgálatnak vetették alá a rendőrök, amely 0,97 mg/l értéket mutatott.

A panaszos barátja, N. N. megerősítette a panaszos által előadottakat, és annyival egészítette ki, hogy megfogta a P. I.-t, és elhúzta a panaszostól, hogy a verekedőket szétválassa. A K. Zs. vallomása a fent kifejtettekkel megegyezett, bár ő a telefonhívásokról nem tudott. A helyszínen tartózkodó személyek közül három személy előadása teljesen azonos volt a panaszoséval a helyszínen történtek vonatkozásában, P. A. előadása szerint 3 célzott lövést adott le J. I. a panaszos irányába és további lövéseket a társaság tagjai felé. M. A. előadása szerint a dulakodás a lövést követően alakult ki. P. B.-né a lövésre jött ki a házból, ekkor azt látta, hogy a panaszos és N. N. szóváltásba keveredik egy fehér trikós férfival, majd a panaszos egy alkalommal megüti a férfit.

A megkérdezett személyek valamennyien úgy nyilatkoztak, hogy nem keletkezett sérülésük az eset kapcsán és nem fenyegették meg őket.

N. N. esetében az alkoholszondás vizsgálat eredménye 0.42 mg/l, míg K. Zs. vonatkozásában 0,49 mg/l eredménnyel zárult. A helyszín szűkebb és tágabb környezetében végzett adatszerző tevékenységből kiderült, hogy az ott található ingatlanok vagy lakatlanok vagy az abban élők nem tartózkodtak otthon a cselekmény elkövetésekor.

3) Az intézkedő rendőrök 2012, augusztus 22-én külön jelentést készítettek P. B., P. I. és J. T. otthonukban lefolytatott meghallgatásáról, valamennyien úgy adták elő a történeteket, hogy azért mentek a panaszoshoz, hogy P. I. tisztázza vele a közelmúltban történt nézeteltéréseket. P. I. felhívta a panaszost, majd 19.40 perc körüli időben mindhárman átmentek a panaszoshoz, aki amikor hozzáléptek, szitkozódni kezdett. P. I. és J. T. a panaszos és a P. B. közé lépett, majd a panaszos megtámadta P. I.-t, az őket szétválasztani igyekvő J. T.-t pedig N.N. és K. Zs. támadta meg és elrángatták onnan, amire J. T. elővette a gázriasztó fegyverét és a levegőbe több lövést adott le azért, hogy a verekedésnek vége legyen. A lövések után a verekedés abba maradt, és ezt követően el tudtak menni a helyszínről.

A rendőrök a hallottak jelentették és a 20 óra 50 perckor a k érkező V. B. r. főrm.-nek átadták a helyszínt, aki intézkedett a riasztó fegyver lefoglalásáról. A rendőrök J. I.-vel közölték, hogy mivel engedély nélkül tartott és használt közterületen egy gázriasztó fegyvert, ellene szabálysértési feljelentést tesznek.

A rendőrök ezután további adatgyűjtő tevékenységet végeztek, ennek kertében meghallgatott személyek közül egy nem látott semmit, egy másik egyik személy látta a verekedést és azt, hogy valaki a levegőbe lő, míg egy harmadik személy akként írta le az eseményt, hogy már csak azt látta, hogy J. T. a jelenlévőkre lő. A panaszos leánya akként adta elő a történeteket, hogy a polgármester diktafonnal rögzíteni akarta a beszélgetést, amiből vita, majd dulakodás lett. P. I. felemelte a kezét, amire a panaszos megütötte, majd P. I. is megütötte a panaszost. Ekkor J. T. elővett egy gázriasztófegyvert és egy alkalommal lövést adott le a panaszosra. Közben a verekedő felek a földre kerültek, N. N. és K. Zs. segíteni akartak a panaszosnak, de J. T. rájuk is rálőtt. Amikor a lövések abbamaradtak, a verekedés is befejeződött és a polgármester társasága távozott.

4) A rendőrkapitányság mellékelte a J. T.-vel szemben megtett szabálysértési feljelentést is, amely rögzíti, hogy J. T. a terhére rótt szabálysértés elkövetését elismerte, fegyverét pedig a helyszínelés alkalmával lefoglalták.

5) 2012. október 17-én a S. települési Rendőrkapitányság H. Rendőrőrsének rendőrei két külön jelentést készítettek. A jelentések tartalma a kapitányságvezető jelen állásfoglalás II. részének 1) pontja alatt ismertetett levelének tartalmával lényegében megegyezik.

6) A S. települési Rendőrkapitányság a Testület rendelkezésére bocsátotta rádióforgalmazás hanganyagát. A megküldött CD-lemezen található 46 db hangfelvételt a Testület meghallgatta. A felvételeken a helyszínen intézkedő rendőrök egyike a központ kérdésére 20 óra 23 perckor kijelenti, hogy nem éles löfegyverrel, hanem riasztófegyverrel adták le a lövéseket. 20 óra 24 perc körüli időben az egyik rendőr tájékoztatást nyújt a központnak a helyszínen tapasztaltakról, és két különböző verziót ad elő a történetekkel kapcsolatban. Az

egyik változatban a panaszos barátainak felelőssége dominál a konfliktus kialakulásában, a másokban pedig a polgármester társaságáé – a hangfelvétel szerint pedig a helyszínen tartózkodó személyek különböző előadásai alapján az események mindkét módon megtörténhettek. A felvételek készültének időpontjában a meghallgatásokat végző rendőr szerint még nem volt tisztázható, pontosan mi történt, ugyanakkor megjegyzi, hogy a tényállás tisztázásához a helyszínen tartózkodó valamennyi személyt meg kell hallgatni. A felvételen hallható utalás arra nézve, hogy a vita valamennyi résztvevője elő kívánja terjeszteni magánindítványát a történetekkel kapcsolatban.

A rendőrkapitányság tájékoztatta a Testületet, hogy az intézkedés napján tett bejelentésekről készült hangfelvételeket az Rtv. 42. § (7) bekezdésének a) pontja következményeként már nincs lehetőségük kiadni.

A rendőrkapitányságról a történetekkel kapcsolatban egyéb iratok is érkeztek a Testülethez, azonban mivel azok a korábbiakban ismertetett dokumentumok tartalmát ismétlik, külön ismertetésüktől a Testület eltekint.

III.

1) A panaszos által előadott sérelmekkel kapcsolatban a Testületnek elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy a panaszt az arra jogosult személy terjesztette-e elő.

Az Rtv. imént idézett 92. §-ának (1) bekezdése alapján panasz előterjesztésére az a személy jogosult, akinek alapvető jogai az intézkedés, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazása során sérültek. A panaszos előadta, hogy a társaságban tartózkodó három kiskorú gyermekhez, akik végignézték a lövöldözést, nem hívtak mentőt a rendőrök. Tekintettel arra, hogy a panaszbeadvány fenti momentuma a panaszost nem érintette, a Testület kizárólag arra nézve folytatta le vizsgálatát, hogy a panaszost megfelelő segítségnyújtásban részesítették-e az intézkedő rendőrök. A panaszbeadvány említett részével kapcsolatban a Testület ehelyütt utal rá, hogy a három gyermek törvényes képviselője, P. A. szintén előterjesztette panaszbeadványát a történetekkel kapcsolatban, melynek tárgyában FRP/726/2012/Pan. ügyszámon folytat eljárást a Testület.

A Testület tehát a panaszbeadvány azon részei tekintetében, amelyek a helyszínen tartózkodó gyermekek sérelmeire vonatkoztak, megállapította, hogy a beadványt nem a jogosult terjesztette elő.

2) Ezt követően a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszost a panaszos határidőben terjesztette-e elő.

A panaszos beadványában úgy nyilatkozott, hogy a rendőrök semmilyen tájékoztatást nem adtak nekik a jogorvoslati jogaikról a helyszínen és a kormányhivatalban tájékoztatták a lehetőségeiről, és ott adták neki a nyomtatványt is.

A kapitányságvezető átiratában, illetve az intézkedő rendőrök jelentésükben ezzel szemben azt adták elő, hogy az intézkedő rendőrök tájékoztatták jelenlévőket arról, hogy a rendőri intézkedés ellen panasszal élhetnek, amelyet vagy a H. települési Rendőrőrsön a közvetlen

parancsnokuknál, vagy a S. település Rendőrkapitányságon a panaszfelvevőnél, a hivatalvezetőnél, vagy a rendőrkapitánynál terjeszthetnek elő.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése a törvény V. és VI. fejezeteiben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően kötelezettséggént írja elő az intézkedő rendőröknek, hogy az intézkedés alá vontat az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről tájékoztassák. Az igazoltatás és annak során az adatok rögzítése az Rtv. V. fejezetében foglalt intézkedések, így azok foganatosítása esetén a panasztételi lehetőségekről szóló tájékoztatás nem mellőzhető. Az Rtv. jogorvoslatról szóló IX. fejezete szerint a panasztételi lehetőségek a Testülethez fordulást (alapvető jog sérelme esetén) és az intézkedést foganatosító rendőri szervhez fordulást (jog vagy jogos érdek érintettsége esetén, illetve alapvető jog sérelme esetén) jelentik. Az ezekről szóló, megfelelő tartalmú tájékoztatásnak továbbá, szintén e fejezet alapján – az Rtv. 93. § (1) bekezdése, illetve a 93/B. § (2) bekezdése szerint – ki kell terjednie a panasz előterjesztésére nyitva álló határidők (a Testülethez fordulás esetén az intézkedéstől, illetve az arról való tudomásszerzéstől számított 8 nap, az intézkedést foganatosító rendőri szervhez fordulás esetén 30 nap) közlésére is.

A konkrét esetben a rendőrök jelentése – ellentétben a panaszbeadványban foglaltakkal – annyit tartalmaz a panaszjogról való tájékoztatás kapcsán, hogy a rendőrök közölték vele, hogy ha panaszt kíván tenni, azt megteheti a S. település Rendőrkapitányságon vagy a H. települési Rendőrőrsön. Az általa írtakból kitűnik, hogy még ha az említett tájékoztatás el is hangzott, az nem volt megfelelő az Rtv. 20. § (2) bekezdése és az Rtv. jogorvoslatról szóló IX. fejezete alapján, ugyanis nem tért ki a Testülethez fordulás lehetőségére, és a panasz előterjesztésére nyitva álló határidőket sem érintette. **Így a panasztételi lehetőségekről szóló tájékoztatás hiányos, az Rtv. által megkövetelteknek minimális szinten sem megfelelő volta miatt a Testület megállapította a panaszos panaszjogának sérelmét és a panaszos beadványát mint határidőben érkezett befogadta.**

IV.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez fűződő alapvető jogát, IV. cikkében biztosított személyes szabadsághoz való jogát, valamint XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes és részrehajlásmentes eljáráshoz fűződő jogát – az alábbiak szerint.

1) A panaszos beadványában számos olyan elemét emelte ki a rendőri intézkedésnek, melyek véleménye szerint azt valószínűsítik, hogy az intézkedő rendőrök eljárásuk során elfogultak voltak a polgármester és élettársa javára.

A panaszos egyebek mellett előadta, hogy a rendőrök a „lövöldözőt” nem vitték el kihallgatásra, mondván, nincs rá kapacitásuk, illetve kifogásolta, hogy végül senki sem tett ellene feljelentést.

A Testület gyakorlata fényében ahhoz, hogy a valamely rendőri intézkedés elmulasztását sérelmező személy alapjogának érintettsége olyan fokban megállapítható legyen, amely a Testület eljárását megalapozza, az szükséges, hogy a kérdéses jogsértés a panaszost

személyében valamilyen módon érintse, még akkor is, ha annak nem a panaszos a közvetlen elszenvedője.

A Testület megállapítása szerint önmagában az a körülmény, hogy a rendőrök egy másik személyt nem állítottak elő, illetve vele szemben nem tettek feljelentést, nem alkalmas arra, hogy a panaszos alapjogának sérelmét eredményezze. Ugyanakkor a panaszos által kifejtetteket áttekintve a Testület úgy találta, hogy az előállítás elmulasztása és a feljelentés megtételének állítólagos elmulasztása a panaszos vélekedése szerint annak megnyilvánulása is lehetett, hogy a rendőrök nem teljesítették a részrehajlásmentes intézkedés követelményét, ezért erre nézve értékelte az iméntieket.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése szerint a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye – bármely okból – a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

Az érintett rendőrkapitányság vezetője egyértelműen cáfolta, hogy elfogultan jártak volna el az intézkedő rendőrök, és rögzítette, hogy kollégái a részrehajlás-mentesség követelményét maradéktalanul betartották.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint a „lövöldözőt” a helyszínen igazoltatták, felvilágosították jogairól, illetve vele szemben szabálysértési feljelentést tettek és az elkövetés eszközét lefoglalták. A férfi azért érkezett saját gépkocsijával a rendőrkapitányságra, mivel elsődlegesen nem ő volt a gyanúsított. Tekintettel arra, hogy a rendőrség helyszínre érkezésekor a szabálysértés elkövetése nem volt folyamatban, a rendőrökkel együttműködő volt, riasztófegyverét a rendőri felszólításra önként átadta, előállítása a továbbiakban nem volt indokolt, tehát vele szemben az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontjában foglalt előállítási ok már nem állt fenn, így előállítására a rendőri intézkedés alatt már nem is volt törvényes lehetőség. A kapitányság egyúttal cáfolta, hogy a rendőrök azt mondták volna, „nem áll rendelkezésre elegendő szolgálati gépjármű”.

Az elsődleges intézkedés során három személlyel szemben merült fel bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja (K. Zs., N. N., valamint a panaszos), a polgármester élettársa esetében pedig szabálysértés elkövetésének gyanúja jöhetett szóba. A rendőrök – a jelentések szerint – a szükséges és indokolt intézkedéseket valamennyi személy vonatkozásában megtették.

Tekintettel arra, hogy a „lövöldöző” személyes adatait az iratok tartalmazták, a szabálysértési feljelentést pedig a rendőrkapitányság mellékelte, a Testület tényként kezelte, hogy a szabálysértés elkövetőjét a helyszínen igazoltatták, és vele szemben valóban megtették a szabálysértési feljelentést. A J. T.-vel szemben megindult szabálysértési ügyben a S. települési Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatósága 2012. szeptember 19-én hozott határozatot, melyben J. T.-t „Lőfegyverrel kapcsolatos szabálysértés” elkövetése miatt 30.000 forintos pénzbírsággal sújtotta, és egyidejűleg a Szabs. tv. 18. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a gáz-riasztó fegyvert, valamint a hozzá tartozó 6 db töltényhüvely elkobzását rendelte el.

A Testület álláspontja szerint az a tény, hogy az elkövetőt igazolhatóan kihallgatásra idézték, vele szemben a szabálysértési feljelentést megtették, illetve az eljárást lefolytatták, kellőképpen cáfolja a panaszos egyoldalú eljárásra vonatkozó sérelmeit.

A rádióforgalmazás hanganyaga a Testület meggyőződését tovább erősítette: az intézkedő rendőrök egyike a központ kérdésére a történetekről mindkét fél álláspontját ismertette számol be, és arra is felhívja a figyelmet, hogy a helyszínen tartózkodók különböző előadásai alapján mind a panaszos, mind a polgármester társasága lehetett okozója a történeteknek. Az intézkedő rendőr a központnak külön hangsúlyozta, hogy a tényállás tisztázásához a helyszínen tartózkodó valamennyi személyt meg kell hallgatni.

A fentiek alapján a Testület kimondta, hogy a rendőri intézkedés nem volt részrehajló, így a panaszos tisztességes és részrehajlásmentes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

2) A panaszos sérelmezte, hogy a helyszínt egyáltalán nem biztosították a rendőrök, sőt, a töltényhüvelyek összeszedésében baráti társaságával együtt közre kellett működnie.

Az Rtv. 43. §-a alapján a rendőr feladata ellátása során jogosult megtiltani, illetőleg megakadályozni, hogy valamely bűncselekmény, szabálysértés, baleset, egyéb esemény helyszínét megváltoztassák.

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. §-ának (3) bekezdése szerint, ha a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és – szükség esetén – a helyszín biztosítása iránt.

A helyszínbiztosítás részletes szabályait szintén a Szolgálati Szabályzat rendezi, 8. pontja alatt. A 11. § (1) bekezdése szerint a helyszínt biztosító rendőr

- a) elsősegélyben részesíti vagy részesítteti azokat, akik az esemény során megsérültek vagy megbetegedtek, valamint más ok miatt segítségre szorulnak,
- b) a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért elkövetőt elfogja, a tanúkat visszatartja, az eseményben érintetteket, az eseményt észlelőket feltartóztatja,
- c) az illetéktelen személyeket a helyszínről eltávolítja,
- d) a helyszínt körülhatárolja, eredeti állapotában megőrzi,
- e) megállapítja és megfigyeli, hogy megváltoztatták-e a helyszínt, miben változtatták meg, ha igen, ki és miért,
- f) a közrendet zavaró cselekményeket, forgalmi torlódásokat megszünteti,
- g) az eseményt szolgálati előjárójának azonnal jelenti,
- h) feljegyezi, hogy a sérültet milyen rendszámú mentő gépkocsival, hova szállították el,
- i) nyomon üldözés lehetősége esetén az üldözést késedelem nélkül teljesíti, valamint
- j) a helyszínre megérkező szemlebizottság vezetőjének jelentést tesz.

Az Rtv. idézett szakasza nem teszi minden esetben feltétlenül kötelezővé a helyszín biztosítását. Ugyanakkor a Testület ehelyütt utal a rendőrség Rtv. 13. § (1) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettségére, kiemelve, hogy mindig az adott helyzetben kell az intézkedő rendőrnek mérlegelnie, felmerül-e olyan bűncselekmény gyanúja, melynek tisztázásához a helyszín megőrzése szükséges lehet. A konkrét esetben a rendőrség elsődleges megítélése

szerint akár a panaszos és társasága, akár a másik fél állításai fedhették a valóságot, és több bűncselekmény (visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel, illetve garázdaság) gyanúja is felmerülhetett – volt tehát olyan indok, mely a Testület álláspontja szerint a helyszín biztosítását indokolta.

A rendőrkapitányság vezetője a Testülettel közölte, hogy a bejelentésben szereplő fegyverről nem lehetett azonnal megállapítani, lőfegyver-e, ezért a rendőrök a járőrvezető utasítására közösen az állítólagos elkövető felkutatására indultak. Miután megállapítást nyert, hogy J. T. gázriasztó fegyvert használt, az egyik járőrpár megkezdte elszámoltatását, valamint intézkedett a riasztófegyver lefoglalása iránt. A másik járőrpár ezt követően biztosította a Csarnóta Fő. u. 37. szám előtti helyszínt. A kapitányság tájékoztatása szerint a rendőrök egyáltalán nem utasították arra a panaszos baráti társaságát, hogy segítsenek a töltényhüvelyeket felkutatni, csupán arra kérték őket, mutassák meg merre mozgott J. T. a lövések leadásakor. Ennek a töltényhüvelyek helyének meghatározása szempontjából volt jelentősége, melyeket a helyszínen tartózkodó rendőrök kutatták fel. Az intézkedés alá vont személyek az általuk észrevett löszerek helyét szóban jelezték, a járőrvezető felszólítására azonban azokhoz nem nyúltak. A töltényhüvelyek helyzetét a rendőrök megjelölték.

A Testület álláspontja szerint a Szolgálati Szabályzat 8. § (3) bekezdésének megfogalmazása a rendőri intézkedések fontossági sorrendjét jelöli ki. A Szolgálati Szabályzat idézett rendelkezése szerint a rendőrség elsődleges teendője a tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogása, a helyszín biztosítása iránt pedig csak akkor kell intézkedni, ha ez nem lehetséges, és akkor is csak abban az esetben, ha a rendőrség ezt szükségesnek ítéli. A hivatkozott szakasz ezt az eljárási rendet ráadásul kifejezetten szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínére nézve írja elő – ugyanakkor a helyszínen felmerült adatok alapján egyáltalán nem volt tisztázható, hogy egyáltalán bűncselekmény történt-e.

A Testület álláspontja szerint nem követtek el szakmai hibát a rendőrök, amikor elsőként a menekülő elkövető nyomába eredtek, és megkísérelték felderíteni, hogy történt-e bűncselekmény egyáltalán. A Testület ehelyütt utal rá, hogy az utóbb meghozott szabálysértési határozat fényében tényként kezelhető: bűncselekmény nem történt, J. T. a Szabs. tv. szerinti „Lőfegyverrel kapcsolatos szabálysértés” tényállását valósította meg magatartásával.

A panaszbeadvány szerint később a jelenlévő személyeknek is közre kellett működniük a bizonyítékok összegyűjtésében, azonban e közreműködés módját a rendőri jelentések és a panaszos merőben más jellegűnek írta le. A panaszos szerint ő és társasága szedték össze a töltényhüvelyeket, a kapitányságvezető tájékoztatása szerint ugyanakkor valójában arról volt szó, hogy a rendőrök megkérték a szemtanúkat, hogy mutassák meg az elkövető mozgásának irányát. A Testület álláspontja szerint ezen utóbbi, a panaszoshoz, mint szemtanúhoz intézett felhívás kifejezetten logikus módon segítette volna a bizonyítékok felkutatását, ugyanakkor semmiképpen nem állta volna ki a jogszerűség próbáját, ha a rendőrök valóban a szemtanúkat bízzák meg a bizonyítékok összegyűjtésével.

A Testület a rendőrkapitányság és a panaszos álláspontja közötti ellentmondás feloldására alkalmas bizonyíték hiányában nem tudott állást foglalni abban a kérdésben, hogy pontosan hogyan működött közre a panaszos a bizonyítékok összegyűjtésében, így nem juthatott más következtetésre, minthogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme a helyszín biztosításával kapcsolatban nem volt megállapítható.

3) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőröknek hiába jelezte, hogy sérülése (a szeme fáj) keletkezett, nem kapott orvosi ellátást.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdése szerint pedig a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulóknak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Megkeresésében a Testület azt a kérdést tette fel az intézkedést foganatosító rendőröknek, hogy ellenőrizték-e, és ha igen, mikor ellenőrizték, hogy megsérült-e valaki a történetek során.

A kapitányságvezető tájékoztatásában pontról pontra, a Testület által feltett kérdések alatt megfogalmazva adta meg válaszait. A fenti kérdés alatt azt az információt közölte, hogy a járőrvezető a helyszínen lévőket szóban nyilatkoztatta, keletkezett-e sérülésük, illetve kívánnak-e orvosi ellátásban részesülni. A feltett kérdésre egy személy adott olyan választ, hogy a durranások hatására sípol a füle, azonban az orvosi ellátásra nem tartott igényt. A kapitányságvezető szerint a polgármester édesapja, P. I. jelezte, hogy a kapott ütestől jobb szeme feldagadt, de kijelentette, hogy saját lábán kíván az orvosi ügyeletre bemenni.

A Testület rendelkezésére álló többi panaszbeadványból kitűnik, hogy a rendőrök valóban megkérdezték a jelenlévőket, hogy keletkezett-e sérülésük, ugyanakkor a panaszosok előadása szerint erre csak két órával a rendőrök helyszínre érkezését követően került sor. A rendőrség a panaszosok ezen előadását nem cáfolta, ezért a Testület a panaszosi előadást fogadta el és a 186/2013. (VI. 12.) számú állásfoglalásában megállapította, hogy az iratanyag alapján tényként kezelhető, hogy a helyszínen nagy számban voltak jelen a panaszos ismeretségi körébe tartozó személyek, azonban egyikük egészségügyi állapota sem tette lehetetlenné, hogy amennyiben ez szükséges, értesítsék a mentőket, vagy jelezzék a rendőröknek igényüket az azonnali orvosi ellátásra. Tekintettel arra, hogy a helyszínen tartózkodó személyek személyes szabadságát a rendőrség nem korlátozta, és semmilyen körülmény nem gátolta, hogy orvosi ellátásukról maguk gondoskodjanak, a Testület nem találta jogszerűtlennek, hogy a rendőrök elsődlegesen az elkövető felkutatása érdekében tettek lépéseket. Mindezek alapján ezért nem állapította meg a panaszos testi épséghez való jogának sérelmét.

A panaszos a beadványában nem tett semmilyen előadást arra nézve, hogy kért-e orvosi ellátást a rendőröktől, csupán annyit írt, hogy jelezte a rendőröknek, hogy megsérült.

A Testület - részben a hiányos panaszosi előadás miatt - további bizonyítékok hiányában nem tudta feloldani a rendőri és a panaszosi előadás között ellentmondást a tekintetben, hogy a panaszos valóban jelezte-e a rendőröknek, hogy megsérült, illetve, hogy amennyiben jelezte, akkor az orvosi ellátásának elmaradása amiatt történt-e, mert a panaszos nem kért helyszíni ellátást.

Mindezek alapján a Testület nem tudta megállapítani a panaszos testi épséghez való jogának sérelmét az orvosi ellátás elmaradása miatt.

V.

A rendőri eljárás egészét a Testület nem találta elfogultnak, ezért megállapította, hogy a panaszos tisztességes és részrehajlásmentes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet. A Testület a rendőrkapitányság és a panaszos álláspontja közötti ellentmondás feloldására alkalmas bizonyíték hiányában nem tudott állást foglalni abban a kérdésben, hogy pontosan hogyan működött közre a panaszos a bizonyítékok összegyűjtésében, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme a helyszín biztosításával kapcsolatban nem volt megállapítható. Ugyanezen okból nem volt megállapítható a panaszos testi épséghez való jogának sérelme az orvosi ellátás elmaradása miatt.

A Testület ugyanakkor megállapította a panaszos panaszjogának sérelmét a panasztételi lehetőségekről szóló tájékoztatás hiányos volta miatt.

Tekintettel arra, hogy a panaszos az intézkedést fogyanatosító rendőri szervhez való áttétel ellen előzetesen tiltakozott, a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján az eljárást megszüntette.

Budapest, 2013. augusztus 28.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag